

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milan Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci obžalovaného **J. K. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy** podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na verejnom zasadnutí 29. septembra 2010 v Bratislave prejednal odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 14. júla 2010, sp. zn. BB-4T 8/2010 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok **sa zrušuje** vo výrokoch týkajúcich sa obžalovaných J. K. a A. K..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec **sa vracia** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu **znovu prejednal a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok (ďalej súd prvého stupňa) boli obžalovaní J. K. a A. K. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy

podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva, podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu, podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obžalovaný J. K. dňa 18. septembra 2009 v čase asi okolo 9.00 hod. v reštaurácii S. osobne oznámil obžalovanému A. K., že je vydieraný V. M., ktorému dlží za drogy 2 700 €, a spolu sa dohodli, že by ho mali zbiť a poriadne vystrašiť, aby im dal pokoj a neposielal za nimi vyholených chlapov, následne v presne nezistenom čase okolo poludnia v mieste bydliska obžalovaného A. K. sa s obžalovaným J. K. dohodol, že ho zbijú a ukážu mu vopred vykopanú jamu. Následne potom, ako obžalovaný J. K. a zavolať obžalovanému P. L., či má auto a čas, na čo uviedol, že áno, ale až popoludní a následne asi o 13.30 hod. obžalovaný P. L. zobral do auta obžalovaného J. K., následne vyzdvihli obžalovaného A. K., ktorý sa predtým s obžalovaným P. L. nepoznali a spoločne odišli do S. na chatu obžalovaného P. L., odkiaľ zobrali čierne vrecia, do ktorých zabalili krompáč a rýľ. Obžalovaný J. K. si tu vypýtal od P. L. kuchynský nôž, ktorý tam uvidel a následne odišli spoločne do obchodného domu T., kde si zakúpili cigarety a chirurgické rukavice. Odtiaľ odišli do lesa v katastrálnom území S. v časti H., kde spoločne vpravo od prístupovej cesty vykopali jamu, obžalovaný J. K. vylákal V. M. na stretnutie pod zámienkou kúpy 1 kg marihuany, následne na čo všetci traja obžalovaní spoločne na osobnom motorovom vozidle zn. Volvo, EČ: X., ktoré viedol obžalovaný P. L., odišli do B., kde v čase asi od 17.15 hod. do 17.30 hod. zobrali V. M. a odišli do lesa nad obcou S., kde uvedené vozidlo odparkovali a následne po vojdení do lesa pri chôdzi smerom k jame, ktorú predtým vykopali, došlo medzi obžalovaným J. K. a V. M., počas ktorej obžalovaný J. K. stojac pred poškodeným a obžalovaný A. K. stojac bezprostredne za poškodeným, tohto fyzicky napadli tak, že obžalovaný A. K. odzadu priložil V. M. na krk šnúru na prádlo o hrúbke cca 5 mm, ktorú uchopil na jej koncoch a začal ho škrtiť. Obžalovaný J. K. kuchynským nožom o dĺžke čepele cca 11,5 cm, minimálne dvakrát bodol V. M. do prednej časti tela. Keď obžalovaný P. L., ktorý sedel od obžalovaných a poškodeného vo vzdialenosti minimálne 15 metrov, uvidel ako sa obžalovaný J. K. zahnal pravou rukou zhora nadol voči telu poškodeného, z miesta ušiel. V. M. spolu s obžalovaným A. K. spadli na zem, kde ho obžalovaný J. K. minimálne desaťkrát pichol do rôznych častí tela, potom sa V. M. podarilo obžalovaným vytrhnúť a začal od nich utekať preč a keď videl, že ho prenasledujú obidvaja, otočil sa, vytiahol z vrecka nôž a vyzval obžalovaných, aby v útoku ďalej nepokračovali, lebo sa bude brániť, na čo obidvaja obžalovaní od ďalšieho útoku upustili a po požiadal, aby mu

privolali lekársku pomoc, s týmto súhlasili, ale im musel V. M. sľúbiť, že nepovie polícii, čo sa skutočne stalo, ale bude vypovedať, že bol napadnutý neznámymi osobami – skínmi. Týmto svojim konaním spôsobili V. M. mnohopočetné bodné poranenia hlavy, hrudníka, dutiny brušnej, horných a dolných končatín a psychické problémy, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu v rozsahu tri týždne a dobu liečenia v rozsahu minimálne šesť až osem týždňov.

Za to im uložil, a to

obžalovanému J. K. podľa § 144 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. d/ písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. k/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil mu aj ochranný dohľad, ktorý podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. stanovil na dobu 1 (jedného) roka,

obžalovanému A. K. podľa § 144 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. d/, písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil mu aj ochranný dohľad, ktorý podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. stanovil na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T 43/2010, zo dňa 23. apríla 2010 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie výroky

a rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1, ods.3 Tr. por. poškodenú stranu V. a poškodeného V. M. s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Naproti tomu obžalovaného P. L. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 15. marca 2010, sp. zn. VII/2 Gv 204/09, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy formou účasti v štádiu pokusu podľa § 14, § 21 ods. 1 písm. d/, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák., ktorý sa mal stať tak, ako je to uvedené v citovanej obžalobe z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej prokurátor) v neprospech obžalovaných J. K. a A. K. do výroku o treste odňatia slobody.

Je toho názoru, že uložené tresty odňatia slobody sú nízke a v rozpore s účelom trestu, predovšetkým prvkom generálnej prevencie ako aj zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. Má za to, že prvostupňový súd nedostatočne prihliadol nielen na spôsob spáchania činu, ale aj na pohnútku konania oboch obžalovaných. Pomoc poškodenému síce poskytli, ale až na jeho žiadosť a až po tom, ako im sľúbil, že polícii povie vymyslenú dohodnutú verziu útoku, čo napokon poškodený aj urobil.

Je toho názoru, že uložené tresty by boli adekvátne pri inom priebehu skutku a postoji obžalovaných, ktorí sa nepriznali k spáchaniu skutku a ich záverečné oľutovanie vyznelo formálne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch u oboch obžalovaných a následne, aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a obžalovaným J. K. a A. K. uložil rovnaký trest odňatia slobody v trvaní po 14 (štrnásť) rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na podklade tohto odvolania a po zistení, že neprichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 316 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a po prihliadnutí aj k chybám, ktoré odvolaním vytykané neboli zistil, že rozsudok prvostupňového súdu v jeho odsudzujúcej časti, konkrétne vo výroku o vine nezodpovedá ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. por., a preto v tejto časti je napadnutý rozsudok nezrozumiteľný a nepreskúmateľný.

Súd prvého stupňa uznal obžalovaných J. K. a A. K. za vinných pokusom obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 14 ods. 1, § 20, § 144 ods. 1 Tr. zák., a to i napriek tomu, že skutková veta takémuto právnomu záveru nezodpovedá. Nevyhnutnou podmienkou trestnosti podľa tohto ustanovenia totiž je, aby páchatel konal v priamom úmysle s vopred uváženou pohnútkou. Zo skutkovej vety však vyplýva, že obžalovaní sa dohodli na tom, že poškodeného zbijú a vystrašia ho, aby im dal pokoj a neposielal za nimi vyholených chlapov.

Bude úlohou súdu prvého stupňa uvedený nedostatok odstrániť a z dôkazov z doposiaľ vykonaných ustáliť, či v konaní obžalovaných nepôjde o naplnenie znakov skutkovej podstaty iného trestného činu, napr. trestného činu vraždy podľa § 145 Tr. zák., či trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák. a v nadväznosti na toto ustálenie potom opätovne rozhodnúť aj o trestoch pre obžalovaných J. K. a A. K..

K uvedenému pochybeniu Najvyšší súd slovenskej republiky ako súd odvolací musel primárne prihliadnuť a rozsah prieskumnej povinnosti rozšíriť nad rámec podaného odvolania z toho dôvodu, že ponechanie napadnutého rozsudku v otázke viny v rozsahu doposiaľ ustálenom, mohlo by byť dôvodom pre podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Preto odvolací súd na odvolanie prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. septembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.

predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová